

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul central
Judecător: A. Braga
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu

dosarul nr. 3ra-666/18

ÎNCHEIERE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecători

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Catol Lux”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Catol Lux” împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea recalculării și restituirii taxelor plătite,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2018, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Catol Lux” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central din 28 iunie 2017,

c o n s t a t ă :

La 24 martie 2017, SRL „Catol Lux” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea recalculării și restituirii taxelor plătite.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 05 ianuarie 2017, SRL „Catol Lux” a importat mărfuri destinate comercializării pe teritoriul Republicii Moldova și tot în data de 05 ianuarie 2017, de către Biroul Vamal Chișinău a fost întocmit Actul de Inspecție nr. IM41580, prin care i-a fost recomandat SRL „Catol Lux” aplicarea metodei de rezervă, cât și i s-a comunicat despre necesitatea prezentării unor acte, în termen limită până la 04 februarie 2017, ora 17:00.

Reclamantul consideră că, Actul de Inspecție nr. IM41580 din 05 ianuarie 2017 este contrar legii, deoarece SRL „Catol Lux” a prezentat organului vamal toate actele solicitate și anume: factura Pro Forma Invoice care demonstrează că valoarea (prețul)

mărfii pe care SRL „Catol Lux” l-a indicat la import este unul real; orice acord posibil între vânzător și cumpărător, care afectează valoarea în vamă a mărfurilor; ofertele de prețuri a producătorului și vânzătorului; cataloagele de prețuri și mărfuri; declarația vamală a țării de export, cât și alte documente și informații, care sunt în măsură să dovedească realitatea valorii declarate.

Menționează că, la adoptarea actului de inspecție, s-a invocat precum că în urma controlului documentar a fost stabilit că datele din acte sunt contradictorii și există discrepanță între prețul declarat și valoarea mărfurilor identice anterior importate.

Însă, susține reclamantul că, Biroul Vamal Chișinău în lipsa unor motive întemeiate a indicat că SRL „Catol Lux” a introdus careva date contradictorii în acte.

Astfel, afirmă că nu a fost demonstrată existența unei discrepanțe între prețul declarat și valoarea mărfurilor identice anterior importate.

Declară că, SRL „Catol Lux” a prezentat acte din care rezultă că valoarea mărfii importate corespunde valorii tranzacției cu marfa respectivă sau în baza prețului efectiv plătit sau de plătit.

A mai relatat că la declararea mărfii și prezentarea declarațiilor vamale, SRL „Catol Lux” a prezentat toate documentele necesare, dar Biroul Vamal nu a ținut cont de acestea, cu atât mai mult, a recomandat aplicarea directă a metodei de rezervă în vamă, ignorând astfel consecutivitatea de aplicare a metodelor de determinare a valorii în vamă.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 3, 14, 15, 16, 17, 21, art. 25 alin. (2) lit. b) ale Legii contenciosului administrativ; art. 8, 10, 11, 17, 29 ale Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380-XIII din 20.11.1997 și pct. 19 a Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova.

Solicită, anularea actului de inspecție nr. IM41580 din 05 ianuarie 2017, întocmit de către Biroul Vamal Chișinău 2070 Chișinău (PVI, Industrială); obligarea Biroului Vamal Chișinău de a aplica metoda de calcul a valorii în vamă a mărfii importate conform art. 10 alin. (2) și art. 11 al Legii privind tariful vamal; obligarea Biroului Vamal Chișinău să efectueze recalcularea și să restituie taxele plătite.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central din 28 iunie 2017, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca nefondată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, SRL „Catol Lux” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2018, s-a respins apelul declarat de SRL „Catol Lux” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central din 28 iunie 2017.

La 16 februarie 2018, SRL „Catol Lux” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea dispozițiilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și ilegale prin faptul că a fost interpretată eronat legea.

Astfel, recurentul a enunțat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată, reiterând că Biroul Vamal Chișinău în lipsa unor motive întemeiate a indicat greșit că SRL „Catol Lux” a introdus date contradictorii în acte.

Prin urmare, relatează că nu a fost demonstrată existența unei discrepanțe între prețul declarat și valoarea mărfurilor identice anterior importate, susținând în continuare că SRL „Catol Lux” a prezentat acte din care rezultă că valoarea mărfii importate corespunde valorii tranzacției cu marfa respectivă sau în baza prețului efectiv plătit sau de plătit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, Completul constată că, recurentul SRL „Catol Lux” s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 16 februarie 2018 împotriva deciziei din 23 ianuarie 2018, în termen.

La 25 aprilie 2018, în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către SRL „Catol Lux”, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane

care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de SRL „Catol Lux”, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, Completul constată că temeiurile inserate în cererea de recurs nu dezvăluie nicio aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

De altfel, argumentele invocate de către recurent nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin urmare, recursul nu poate fi exercitat pentru alte motive decât cele prevăzute de lege, controlul judiciar fiind limitat, de regulă, numai la problemele de drept, fiind inadmisibilă repunerea în discuție a unor chestiuni de fond ce au fost soluționate de către instanțele de judecată.

În același timp, Completul reiterează că, prin prisma jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase

și legitime” (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). Totodată, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Catol Lux”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Catol Lux”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

judecători

Galina Stratulat

Iuliana Oprea